

ЧИТАЧЕВІ — ПОЯСНЕННЯ ТА НАСТАНОВА

Ніч. Темно-претемно. Моторошно завиває холодний вітер у зруйнованому будинку. Величезні волохаті щури з гострими жовтими зубами та маленькими сильними лапками сидять довкола вогнища та зачаровано слухають про пригоди двох сміливиць. Знайомтеся: це — чепурна та розумна Інка, а це — симпатична фантазерка Зінка. Інка любить книжки з казками про принцес та пригоди принців, а Зінка дуже любить переглядати відео з Інтернету,

обоожнює детективи та страшилки. До речі, вони — рідні сестри, й вони одна без одної — нікуди! А ще, ви, мабуть, зрозуміли — вони симпатичні КАЛОШІ. А без калош у селі — ніяк не прожити, бо не завжди цікаво йти саме асфальтованими вулицями. Значно цікавіші — зарості лопухів біля річки або темний, укритий павутинням, погріб закинутого будинку. Або — ще симпатична місцинка — старе кладовище з мерцями, які зойкають ночами, відлякуючи вампірів...

Страшно? А цікаво? Ну, тоді — гайда читати пригоди Інки та Зінки. Вони приготували тобі, читачу, невеличкі завдання для самоперевірки — наскільки добре ти зрозумів текст. Тож бери кольорові олівці та відповідай! Якщо тобі кортітиме прочитати текст на швидкість, то наприкінці тексту зазначено кількість слів. Ти можеш позмагатися, наприклад, з батьками або друзями. Відкриємо тобі таємницю, юний друже, у читанні важлива не стільки швидкість, а усвідомленість, тобто розуміння тексту, вміння звертати увагу на деталі, тлумачити незрозумілі слова.

А є ще один СУПЕРсекрет!!! Читання — це цікаво, читання — це насолода, це майже як морозиво влітку, або як гарний день з родиною на березі річки!

Читання — це як найкращий друг, який завжди з тобою!

Юрій Ключ

ЗМІСТ

ЧИТАЧЕВІ — ПОЯСНЕННЯ ТА НАСТАНОВА	1
МЕРЦІ ЗІ СМІТНИКА	4
ОПУДАЛА З КНИЖКОВОЇ ШАФИ	10
СКАРБ СТАРОГО ВАМПІРА	14
ЖАДІБНИЙ БУЗУВІР ПРИХОДИТЬ ВЧАСНО	22
ЧАРІВНІ КАЛОШІ	28
ЗОЛОТО ГЛИНЯНИХ СВИЩИКІВ	33
ПРИВИД, ЩО ДАРУЄ КАЗКУ	41
ЧОБОТИ РИБАЛКИ-ПОТОПЕЛЬНИКА	47
ТОЙ, ХТО ЇСТЬ АМАНГАСИКІВ	53
В ІНЕТІ ВСЕ МОЖЛИВО	64

МЕРЦІ ЗІ СМІТНИКА

МИ КАЛОШІ!

Гальма завищали передсмертним зойком привида. Пакунок, викинутий з машини, тріснув пострілом, упавши на землю.

Темрява сповнена переляком.

— Ми потрапили в лабіринт Скромника! — зойкнула перелякано Інка.

— Звичайний смітник... — ковнула сльози Зінка, — з великими чорними щурами...

— Це ще що за цяці?! — заскрипіли голоси просто перед Інкою та Зінкою.

— Фіолетовоголові... — прошепотіла Інка.

— Ми просто калоші, — разом зарюмсали Зінка та Інка.

Місяць прокинувся і видряпався на небо подивитись на свої володіння.

Перед калошами стояли старі пузаті Черевики. До них тулились, хвицаючи підощвами, розмальовані жіночі Босоніжки.

— Справжні калоші? — пирснула і зневажливо мовила одна з Босоніжок. — Котрі чалапають у дощ і грязюку...

— Які не бояться ані грязюки, ані дощу! — процідила крізь зуби Зінка.

— Сільський відстій... — захихотіла друга Босоніжка. — Відстій, що приперся до міста.

— А може, вони замасковані Пінки чи Гумки? — засумнівалась перша Босоніжка. — Як для села, прикид у них нічогенький, рожеві у квіточках...

— Стули пельку! — гримнув один з Черевиків. — За справжні гумові калоші Відраза Огидівна нас озолотить...

— Бєє...!!! — відригнулось так, наче грім проковтнув тролейбус.

— Чуєте, малі? — засюсюкав Черевик. — Пані Відраза давно скучила за вами.

— Пішли вже швидше! — штовхнув Інку та Зінку другий Черевик. — Ми ще встигнем у клубі потусити.

— Вау!!! — одночасно млосно заверещали Босоніжки.
Зінка та Інка вже уявили себе в смердючому роті не-
відомої Відрази. (199 слів)

---

1. Познач правильну відповідь. Хто такі Зінка та Інка?

- Босоніжки
- Калоші
- Кросівки

2. Познач правильну відповідь. Куди потрапили Зінка та Інка?

- У казковий лабіринт
- На звичайний смітник
- У магазин взуття

3. Підкресли синонім слова «чалапають»:

біжать, йдуть, стоять.

НЕСПОДІВАНИЙ ПОРЯТУНОК

Черевики тільки на якусь мить відволіклись від полонених.

— Стрибайте швидше в кузов! — почули калоші старече бурчання поряд.

Вони повернули голови. Дитяча стара вантажівка штовхнула їх своїм колесом. Роздумувати було ніколи, й Зінка та Інка гепнулись у кузов.

— Та легше... — крякнула вантажівка й рвонула з місця.

Звідусіль павучата на ходу застрибали в кузов. Вони виявилися не таким й страшними, як раніше про павуків думали калосі.

— Не бійтесь! Не бійтесь! — цокотіли балакучі павучата. — Головне — встигнути до старої павутини. Там Відраза вже не дістане.

— А хто така ця Огидівна? — перелякано запитала Зінка.

— Жуйка, котру жував колись мільйонер.

— І навіщо так поспішати... — зауважила Інка. — Щоб якесь старе розвалля догнало автівку... — Інка осіклась на пів слові.

Їх наздоганяли чорні та страшні джипи, з яких визирали Черевики. Інка придивилась ще раз й похолола. То були не джипи, а великі чорні щурі з очима-фарами, на котрих сиділи Черевики з Босоніжками.

— Ох! — зітхнула вантажівка й почала сповільнюватися.

— Ну ж бо! Ну ж бо! — підбадьорювала її Зінка.

А Черевики наближались. Один з них навіть ухопився за борт кузова. Та Зінка так луснула його, що той злетів зі щура й перекинувся догори дриґом.

— Допомагай! — кричала на Інку Зінка, бо вже й розлючені Босоніжки чіплялись за борт.

— Нам гаплик! Гаплик! — залементувала Інка.

Утікачам, мабуть, був би гаплик, якби не павучата, котрі накинулись на Босоніжки й почали їх лоскотати.

— Відпустіть! Відпустіть! Пішли геть! — репетували Босоніжки, захлинаючись від реготу. Босоніжки, не витримавши лоскоту, відчепилися від борту й з вереском зникли в темряві.

Не встигли калоші видихнути спокійно, як вантажівка різко загальмувала, їх підкинуло догори і...

Зінка та Інка отямилися й розплющили очі. Схилившись над ними, задоволено муркотів велетенський, як здалося калошам, кіт.

— Що там, Мурчику? Знову кляті щури заважають спати? — до них підійшла бабуся з кишеньковим